ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 5ης Μαΐου 1982

γιά τίς ἐνισχύσεις πού χορηγοῦνται στή Σικελία στόν ἀμπελοοινικό τομέα καί στόν τομέα τῶν ὀπωροκηπευτικῶν

(Τό κείμενο στήν ἰταλική γλώσσα εἶναι τό μόνο αὐθεντικό)

(82/401/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας, καί ἰδίως τό ἄρθρο 93 παράγραφος 2 ἐδάφιο 1,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 337/79 τοῦ Συμβουλίου τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1979 περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν ἀμπελοοινικό τομέα [1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 443/80 [2], καί ἰδίως τό ἄρθρο 59,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1035/72 τοῦ Συμβουλίου τῆς 18ης Μαΐου 1972 περί κοινῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγορῶν στόν τομέα τῶν ὀπωροκηπευτικῶν [3], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1116/81 [4], καί ἰδίως τό ἄρθρο 31,

ἀφοῦ κάλεσε τούς ἐνδιαφερομένους νά ὑποβάλλουν τίς παρατηρήσεις τους σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 2 ἐδάφιο 1 τῆς συνθήκης καί λαμβάνοντας ὑπόψη τίς παρατηρήσεις αὐτές,

'Εκτιμώντας:

I

ὅτι ἡ κυβέρνηση τῆς 'Ιταλίας κοινοποίησε στήν 'Επιτροπή, μέ ἐπιστολή τῆς 7ης Μαρτίου 1981 καί δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης, τό σχέδιο νόμου τῆς περιφέρειας Σικελίας περί «μέτρων πού λαμβάνονται στόν ἀμπελοοινικό τομέα καί στούς τομεῖς τῶν ἐσπεριδοειδῶν, τῶν ὀπωροκηπευτικῶν καί τῶν ἐπιτραπέζιων ἐλαιῶν», πού ὑποβλήθηκε ἀπό μέλη τῆς Περιφερειακῆς Συνελεύσεως τῆς Σικελίας·

ὅτι, στή συνέχεια, στίς 8 'Απριλίου 1981, ἡ κυβέρνηση τῆς 'Ιταλίας κοινοποίησε τό ὁριστικό κείμενο τοῦ σχεδίου νόμου ὅπως ἐγκρίθηκε ἀπό τήν Περιφερειακή Συνέλευση· ὅτι στίς 29 Μαΐου 1981, ἡ κυβέρνηση τῆς 'Ιταλίας κοινοποίησε στήν 'Επιτροπή ὁρισμένες πληροφορίες πού εἶχαν ζητηθεῖ ἀπό τίς ὑπηρεσίες της·

ὅτι τό ἐν λόγω σχέδιο εἶχε ἤδη μετατραπεῖ σέ περιφερειακό νόμο ἀριθ. 16/81, τῆς 2ας Μαρτίου 1981·

ὅτι τό ἄρθρο 1 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 προβλέπει τή χορήγηση ἐπιδοτήσεως 1 000 λιρετῶν ἀνά ἑκατόλιτρο σταφυλῶν παραδιδόμενο στούς συνεταιρισμούς γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1980·

ὅτι τό ἄρθρο 13 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 ἐπιτρέπει νά τίθενται στή διάθεση τοῦ Περιφερειακοῦ 'Ινστιτούτου 'Αμπέλου καί Οἴνου ποσό 3 δισεκατομμυρίων λιρετῶν μέ σκοπό νά διευκολυνθεῖ ἡ συγκέντρωση τῶν σταφυλῶν στούς συνεταιρισμούς οἰνοποιίας γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1981·

ὅτι τό ἄρθρο 2 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 προβλέπει, γιά τούς στόχους πού περιλαμβάνονται στό ἄρθρο 25 τοῦ περιφερειακοῦ νόμου ἀριθ. 36/76, αὔξηση κατά 5 δισεκατομμύρια λιρέτες γιά τό οἰκονομικό ἔτος 1981 τοῦ Ταμείου Κινήσεως τοῦ IRCAC (Περιφερειακό 'Ινστιτοῦτο Συνεταιριστικῆς Πίστης)· ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στό προαναφερόμενο ἄρθρο 25 συνίστανται, μεταξύ ἄλλων, στή χορήγηση μεσοπροθέσμων δανείων μέ μειωμένο ἐπιτόκιο εἰς ὄφελος τῶν ἑνώσεων (consortiums) δευτέρου καί τρίτου βαθμοῦ πού ἱδρύονται μεταξύ οἰνοποιητικῶν συνεταιρισμῶν γιά τίς πράξεις πού ἀφοροῦν τήν ἀπόσταξη τῶν οἴνων, τή μεταποίηση τῶν ὑποπροϊόντων τῶν οἴνων, τήν ἐπεξεργασία καί τήν ἐμφιάλωση τῶν ἐπιτραπέζιων οἴνων ἤ τῶν v.q.p.r.d., καθώς καί τή χορήγηση πιστώσεων διαχειρίσεως·

ὅτι τό ἄρθρο 7 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 προβλέπει, κατ' ἐφαρμογή ἰδίως τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ περιφερειακοῦ νόμου ἀριθ. 14/69, ὅτι χορηγεῖται εἰς ὄφελος τῶν ἑνώσεων παραγωγῶν, τῶν συνεταιρισμῶν καί τῶν consortiums τῶν συνεταιρισμῶν καθώς καί τῶν ἑνώσεων παραγωγῶν πού ἐμπορεύονται ἐσπεριδοειδή καί ὀπωροκηπευτικά, ἐπιδοτήσεις ὕψους μέχρι καί τοῦ 90 % τῶν δαπανῶν συντηρήσεως, ἐπεξεργασίας, ἐμπορίας καί πωλήσεως ἐσπεριδοειδῶν καί ὀπωροκηπευτικῶν πού ἔχουν ἀναληφθεῖ γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1980/81·

(1) ΕΕ ἀριθ. L 54 τῆς 5. 3. 1979, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 57 τῆς 29. 2. 1980, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 118 τῆς 20. 5. 1972, σ. 1.
(4) ΕΕ ἀριθ. L 118 τῆς 30. 4. 1981, σ. 1.

ὅτι οἱ ἐνισχύσεις αὐτές ὑπάγονται στά ἄρθρα 92 ἕως 94 τῆς συνθήκης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 337/79, καθώς καί τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1035/72·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, μετά ἀπό πρώτη ἐξέταση τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 διεπίστωσε ὅτι ἡ ἐπιδότηση κατά 1 000 λιρέτες ἀνά ἑκατόλιτρο, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1, καθώς καί ἡ ἐνίσχυση γιά τή συγκομιδή τῶν σταφυλῶν, πού προβλέπεται στό ἄρθρο 13, συνιστοῦσαν παραβάσεις τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν ἀμπελοοινικό τομέα· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, δέν μποροῦσαν νά δικαιολογηθοῦν ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης καί ἔπρεπε κατά συνέπεια νά θεωρηθοῦν ἀσυμβίβαστες μέ αὐτές·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή διεπίστωσε ἐπίσης ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 2 τοῦ νόμου 16/81 τό ὁποῖο ἐπαναλαμβάνει τό ἄρθρο 25 τοῦ νόμου ἀριθ. 36/76 πού προβλέπει τή χορήγηση μεσοπροθέσμων δανείων μέ μειωμένο ἐπιτόκιο στά consortiums δευτέρου καί τρίτου βαθμοῦ πού ἱδρύονται μεταξύ οἰνοποιητικῶν συνεταιρισμῶν γιά τίς πράξεις πού ἀφοροῦν τήν ἀπόσταξη τῶν οἴνων, τήν μετατροπή τῶν ὑποπροϊόντων οἰνοποιίας, τήν ἐπεξεργασία καί ἐμφιάλωση τῶν ἐπιτραπέζιων οἴνων καί τῶν οἴνων v.q.p.r.d., συνιστοῦσαν παράβαση τῶν διατάξεων πού ἀναφέρονται στήν κοινή ὀργάνωση τῶν ἀγορῶν στούς ἀμπελοοινικούς τομεῖς· ὅτι οἱ ὑπόλοιπες ἐνισχύσεις, εἰς ὄφελος τῶν consortiums πλήν αὐτῶν πού ἀφοροῦν τίς πιστώσεις διαχειρίσεως, ἀποτελοῦσαν ἐνισχύσεις γιά τή λειτουργία, καί ὡς ἐκ τούτου δέν συνεπάγονταν καμιά διαρκή βελτίωση καί κατά συνέπεια δέν μποροῦσαν νά τύχουν μιᾶς τῶν παρεκκλίσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή κοινοποίησε ἐπίσης στήν κυβέρνηση τῆς Ἰταλίας ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τό ἄρθρο 7 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81, ἡ ἴδια ἔκρινε ὅτι στήν περίπτωση πού τό μέτρο αὐτό σωρεύετο μέ τίς ἐνισχύσεις πού προβλέπονται σέ κοινοτικό ἐπίπεδο, ἰδίως εἰς ὄφελος τῶν ἑνώσεων παραγωγῶν ὀπωροκηπευτικῶν, ἀποτελοῦσε παράβαση τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1035/72· ὅτι, στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία τό μέτρο αὐτό δέν ἦταν ἀντίθετο πρός τίς διατάξεις τῆς κοινῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγορῶν ὀπωροκηπευτικῶν, συνιστοῦσε ἐνίσχυση γιά τή λειτουργία τῶν συνεταιρισμῶν καί τῶν consortiums τῶν συνεταιρισμῶν, ἡ ὁποία δέν προσέθετε κανένα στοιχεῖο διαρθρωτικῆς βελτιώσεως στόν ἐν λόγω τομέα· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἐνίσχυση δέν μποροῦσε νά τύχει μιᾶς τῶν παρεκκλίσεων πού προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης·

ὅτι λαμβανομένων ὑπόψη τῶν προαναφερομένων, ἡ Ἐπιτροπή κίνησε τή διαδικασία πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 93 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ἔναντι τῶν προαναφερομένων μέτρων πλήν τῶν πιστώσεων διαχειρίσεως καί κάλεσε τήν κυβέρνηση τῆς Ἰταλίας νά ὑποβάλει τίς παρατηρήσεις της·

ὅτι ἡ Ἐπιτροπή κάλεσε τά ἄλλα Κράτη μέλη καθώς καί τούς ἐνδιαφερόμενους πλήν τῶν Κρατῶν μελῶν νά ὑποβάλουν τίς παρατηρήσεις τους·

II

ὅτι στίς ἀπαντήσεις της, στήν ἐπιστολή μέ τήν ὁποία εἰδοποιοῦσε σχετικά τήν Ἐπιτροπή, ἡ κυβέρνηση τῆς Ἰταλίας ἐπεσήμανε:

— ὅτι ἡ ἐπιδότηση κατά 1 000 λιρέτες ἀνά ἑκατόλιτρο πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 περιοριζόταν ἀποκλειστικά γιά τό ἔτος 1980 καί ὅτι στό μέλλον ἡ Περιφέρεια θά προσανατολιζόταν πρός διαρθρωτικές ἐνέργειες οἱ ὁποῖες θά εἶχαν σκοπό νά προλαμβάνονται τά πλεονάσματα παραγωγῆς,

— ὅτι ἡ ἐνίσχυση πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 13 εἶχε σκοπό νά ἐξασφαλίσει τή λειτουργία τοῦ Περιφερειακοῦ Ἱνστιτούτου Συνεταιριστικῆς Πίστης καί δέν χρησιμοποιεῖτο γιά νά εὐνοηθεῖ ἡ συγκέντρωση τῶν σταφυλῶν στούς οἰνοποιητικούς συνεταιρισμούς,

— ὅτι τά μέτρα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 δικαιολογοῦντο ἀπό τήν ἀνάγκη νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἔναρξη λειτουργίας τῶν συνεταιρισμῶν καί ὅτι ἡ παρέμβαση αὐτή δέν ἀφορᾶ ἄμεσα τίς ἐνέργειες ἀποστάξεως τοῦ οἴνου οἱ ὁποῖες συνεχίζουν νά ὑπάγονται στίς κοινοτικές διατάξεις,

— ὅτι τό μέτρο πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 7 ἀποσκοπεῖ στήν ἀπάλειψη τῶν χρεῶν πού προέκυψαν ἀπό τίς ἐπενδύσεις πού πραγματοποιήθηκαν ἀπό τίς νεοϊδρυθεῖσες ἑνώσεις παραγωγῶν, γιά νά βελτιωθοῦν οἱ δομές τῆς παραγωγῆς·

ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν γάλλων ἀμπελουργῶν καί παραγωγῶν οἴνου ὑπέβαλαν τίς παρατηρήσεις τους· ὅτι ὅλοι δήλωσαν πώς συμμερίζονται τήν θέση πού ἔλαβε ἡ Ἐπιτροπή·

III

ὅτι ἡ ἐπιδότηση κατά 1 000 λιρέτες ἀνά ἑκατόλιτρο σταφυλῶν πού παραδίδονται στούς συνεταιρισμούς, ἡ ὁποία προβλέπεται στό ἄρθρο 1 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81, ἡ ἐνίσχυση γιά τή συγκέντρωση τῶν σταφυλῶν στούς συνεταιρισμούς πού προβλέπεται στό ἄρθρο 13 τοῦ νόμου αὐτοῦ, τά μεσοπρόθεσμα δάνεια μέ μειωμένο ἐπιτόκιο γιά τήν ἀπόσταξη τῶν οἴνων, ἡ μετατροπή τῶν ὑποπροϊόντων οἰνοποιίας, ἡ ἐπεξεργασία καί ἡ ἐμφιάλωση τῶν ἐπιτραπέζιων οἴνων καί τῶν οἴνων v.q.p.r.d., πού προβλέπονται στό ἄρθρο 2 τοῦ προαναφερόμενου νόμου, ἐπηρεάζουν ἄμεσα τίς τιμές τῶν οἴνων καί τῶν ὑποπροϊόντων οἰνοποιίας μέσω τῆς μειώσεως τοῦ κόστους τῶν βασικῶν προϊόντων, τοῦ κόστους τῆς μετατροπῆς καί τῆς συσκευασίας·

ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, τά μέτρα αὐτά, προστιθέμενα στό σύστημα ἐπιδοτήσεων πού προβλέπεται ἀπό τήν κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς στόν ἀμπελοοινικό τομέα, συνιστοῦν παράβαση τῶν διατάξεων πού διέπουν τήν ἐν λόγω ὀργάνωση·

ὅτι, πράγματι, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 24 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 804/68 τοῦ Συμβουλίου τῆς 27ης Ἰουνίου 1968 περί κοινῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγορῶν στόν τομέα τοῦ γάλακτος καί τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων, «ἀπαγορεύονται οἱ ἐνισχύσεις τῶν ὁποίων τό ποσό προσδιορίζεται σέ συνάρτηση μέ τήν τιμή ἤ τήν ποσότητα τῶν προϊόντων» πού ἀφορᾶ ὁ κανονισμός αὐτός· ὅτι ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ ὅτι τό προαναφερόμενο

ἄρθρο 24 παράγραφος 1 ἐπιβεβαιώνει ἁπλῶς ἕναν ἀπό τούς περιορισμούς τῆς ἐξουσίας τῶν Κρατῶν μελῶν νά παρεμβαίνουν ἄμεσα στή λειτουργία τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς πού περιλαμβάνουν ἕνα σύστημα κοινῆς τιμῆς, καί ἡ ὁποία ἀνήκει πλέον στήν ἀποκλειστική ἁρμοδιότητα τῆς Κοινότητας· ὅτι ἡ ἀρχή αὐτή ἔχει καθιερωθεῖ ἀπό τήν πάγια νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, ἰδίως ἀπό τήν ἀπόφαση τῆς 23ης 'Ιανουαρίου 1975 στήν ὑπόθεση 51/74 (1)· ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτή τονίζει γενικά ὅτι, ἀπό τή στιγμή πού ἡ Κοινότητα υἱοθετεῖ ρύθμιση γιά τή δημιουργία μιᾶς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς σέ ἕνα συγκεκριμένο τομέα, τά Κράτη μέλη ὑποχρεοῦνται νά ἀπέχουν ἀπό κάθε μέτρο φύσεως τέτοιας πού νά πρεκκλίνει ἤ νά προσβάλλει τή ρύθμιση αὐτή· ὅτι, ἐν σχέσει πρός τοῦτο, ὀφείλουν τά Κράτη μέλη νά τηροῦν ὄχι μόνο τίς ρητές διατάξεις, ἀλλά ἐπίσης τό σκοπό καί τούς στόχους τῆς ρυθμίσεως αὐτῆς (2)·

ὅτι ἡ ἐπιδότηση στά μέλη τῶν οἰνοποιητικῶν συνεταιρισμῶν στήν ὁποία ἀναφέρεται τό ἄρθρο 1 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 ἔχει καλύψει σημαντικό τμῆμα τῆς παραγωγῆς σταφυλῶν πού ἔχουν παραχθεῖ στή Σικελία, δηλαδή περίπου 10 ἑκατομμύρια ἑκατόλιτρα ἐπί 14 ἑκατομμυρίων πού ἔχουν παραχθεῖ τό 1980· ὅτι ἡ ἐνίσχυση αὐτή ἀντιπροσωπεύει περίπου τό 5 ἕως 8 % τῆς ἀξίας τῶν σταφυλῶν πού παραδόθηκαν στούς συνεταιρισμούς καί τό 4 ἕως 7 % περίπου τοῦ κόστους τοῦ οἴνου πού ἔχει παραχθεῖ ἀπό τούς συνεταιρισμούς αὐτούς·

ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, τό μέτρο αὐτό καθώς καί τό μέτρο πού ἀφορᾶ τή συγκέντρωση τῶν σταφυλῶν καί προβλέπεται στό ἄρθρο 13 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81, εὐνόησαν κατά τεχνητό τρόπο τήν αὔξηση ἤ τουλάχιστον τή διατήρηση, στά σημερινά ἐπίπεδα τῆς παραγωγῆς σταφυλῶν πού προορίζονται γιά οἰνοποίηση καί, κατά συνέπεια, τῶν οἴνων πού ἔχουν παραχθεῖ στή Σικελία· ὅτι, ἐξάλλου, μπορεῖ εὔκολα νά συναχθεῖ ὅτι οἱ ἐνισχύσεις αὐτές ὤθησαν τά μέλη τῶν συνεταιρισμῶν νά παραδώσουν τά προϊόντα τους σέ τιμές κατώτερες ἀπό αὐτές πού εἶχαν ἐπιβληθεῖ χωρίς τήν παρέμβαση αὐτή τῶν δημοσίων ἀρχῶν, πράγμα τό ὁποῖο ἐπέτρεψε στούς συνεταιρισμούς νά προσφέρουν τόν οἶνο ὑπό ὅρους περισσότερο εὐνοϊκούς ἀπό αὐτούς πού θά εἶχαν ἐπιβληθεῖ χωρίς τήν παρέμβαση αὐτή· ὅτι, ἀκόμη καί μέ τό ἐνδεχόμενο αὐτό, τό μέτρο αὐτό εἶναι ἐπίσης φύσεως τέτοιας πού νά ἐπηρεάζονται οἱ ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές καί νά νοθεύεται ὁ ἀνταγωνισμός καθόσον εὐνοεῖ τούς οἰνοποιητικούς συνεταιρισμούς τῆς νήσου σέ βάρος τῶν παραγωγῶν τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν πού ἐξάγουν πρός τήν 'Ιταλία καί δέν τυγχάνουν παρομοίων ἐνισχύσεων·

ὅτι τά μεσοπρόθεσμα δάνεια πού προβλέπονται στό ἄρθρο 2 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 εὐνοοῦν καί αὐτά, κατά τεχνητό τρόπο, τήν αὔξηση ἤ τουλάχιστον τή διατήρηση τοῦ σημερινοῦ ἐπιπέδου, τῶν ποσοτήτων ἐπιτραπέζιου οἴνου ἤ οἴνου v.q.p.r.d., καθώς καί τῶν ἀπεσταγμένων οἴνων καί τῶν ὑποπροϊόντων οἰνοποιίας πού ἔχουν παραχθεῖ στή Σικελία· ὅτι στήν περίπτωση αὐτή ἐπίσης οἱ ὠφελούμενοι ἀπό τίς ἐνισχύσεις αὐτές θά μπορέσουν νά προσφέρουν τά προϊόντα τους ὑπό ὅρους περισσότερο εὐνοϊκούς ἀπό αὐτούς πού θά εἶχαν ἐπιβληθεῖ χωρίς τήν παρέμβαση τῆς Περιφέρειας·

ὅτι τό τελευταῖο αὐτό μέτρο, τό ὁποῖο προστίθεται σέ ὅλα τά ἄλλα πού προβλέπονται ἀπό τό νόμο ἀριθ. 16/81 καί ἄλλους περιφερειακούς νόμους τοῦ ἀμπελοοινικοῦ τομέα, εἶναι φύσεως τέτοιας πού νά ἐπηρεάζονται οἱ ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές καί νά νοθεύεται ὁ ἀνταγωνισμός, καθόσον εὐνοεῖ τούς σικελούς ἀμπελουργούς καί οἰνοπαραγωγούς συγκριτικά μέ αὐτούς τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν πού ἐξάγουν πρός τήν 'Ιταλία καί δέν τυγχάνουν ἐνισχύσεων·

ὅτι τά ἴδια ἐπιχειρήματα μποροῦν νά προβληθοῦν ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐνισχύσεις πού προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 7 γιά τίς ἑνώσεις παραγωγῶν, τούς συνεταιρισμούς καί τά consortiums συνεταιρισμῶν πού ἐμπορεύονται ὀπωροκηπευτικά·

ὅτι ἡ 'Επιτροπή δέν θεώρησε ὅτι πρέπει νά δεχθεῖ τά ἐπιχειρήματα πού προβλήθηκαν ἀπό τήν κυβέρνηση τῆς 'Ιταλίας, διότι τό γεγονός ὅτι ἡ ἐνίσχυση πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 χορηγήθηκε ἀποκλειστικά κατά τή διάρκεια τοῦ ἔτους 1980, δέν ἀναιρεῖ τό χαρακτήρα του ὡς ἀσυμβίβαστου μέ τίς διατάξεις τῆς κοινῆς ὀργανώσεως τῶν ἀμπελοοινικῶν ἀγορῶν· ὅτι ὅσον ἀφορᾶ τό ἄρθρο 13, κανένα στοιχεῖο δέν ἐπιτρέπει νά ὑποτεθεῖ ὅτι τό ποσό πού προορίζεται ἀπό τόν ἐν λόγω νόμο γιά τήν πληρωμή τῶν ἐπιδοτήσεων στούς οἰνοποιητικούς συνεταιρισμούς ἔχει χρησιμοποιηθεῖ γιά σκοπούς διαφορετικούς ἀπό αὐτούς πού ἀρχικά εἶχαν προβλεφθεῖ· ὅτι ἐπίσης ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐνισχύσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 2 τίποτε δέν ἀποδεικνύει ὅτι δέν θά χρησιμοποιηθοῦν, σύμφωνα μέ τούς ὅρους τοῦ νόμου, γιά ἐνέργειες ἀποστάξεως τῶν οἴνων, μετατροπῆς τῶν ὑποπροϊόντων οἰνοποιήσεως, ἤ γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ λειτουργία τῶν consortiums δευτέρου καί τρίτου βαθμοῦ· ὅτι ὅσον ἀφορᾶ, τέλος, τό ἄρθρο 7, καμία περιφερειακή διάταξη δέν ἔχει προβληθεῖ γιά νά ἀποδειχθεῖ ὅτι τό ποσό πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο αὐτό μπόρεσε νά χρησιμοποιηθεῖ καί χρησιμοποιήθηκε γιά νά διευκολυνθοῦν οἱ ἐπενδύσεις τῶν νεοϊδρυθέντων συνεταιρισμῶν·

ὅτι βάσει τῶν προαναφερομένων τά μέτρα αὐτά πληροῦν τά κριτήρια τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης·

ὅτι τό ἄρθρο 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης προβλέπει τό καταρχήν ἀσυμβίβαστο μέ τήν κοινή ἀγορά τῶν ἐνισχύσεων πού πληροῦν τά κτίρια πού ἀναφέρονται σ' αὐτό· ὅτι οἱ παρεκκλίσεις ἀπό τό ἀσυμβίβαστο αὐτό πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3 τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου πρέπει νά ἑρμηνεύονται αὐστηρά κατά τήν ἐξέταση κάθε ἐθνικοῦ ἤ περιφερειακοῦ μέτρου· ὅτι, ἰδίως, δέν μποροῦν νά χορηγοῦνται παρά μόνο στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ἡ 'Επιτροπή μπορεῖ νά ἀποδείξει ὅτι ἡ ἐνίσχυση εἶναι ἀναγκαία γιά τήν πραγματοποίηση ἑνός ἀπό τούς στόχους πού ἀναφέρονται στίς διατάξεις αὐτές·

ὅτι ἡ χορήγηση τῶν ἐν λόγω παρεκκλίσεων σέ ἐνισχύσεις πού δέν συνεπάγονται ἕνα τέτοιο ἀντιστάθμισμα θά σήμαινε ἀποδοχή τῶν προσβολῶν στίς συναλλαγές μεταξύ Κρατῶν μελῶν καί τῶν στρεβλώσεων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ πού δέν δικαιολογοῦνται ἔναντι τοῦ κοινοτι-

(1) ΔΕΚ, 'Υπόθεση 51/74, συλλογή 1975, σ. 79.
(2) ΔΕΚ, 'Υπόθεση 10/79, προτάσεις τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέα, συλλογή 1979, σ. 3320.

κοῦ συμφέροντος καί θά σήμαινε παράλληλα ἀποδοχή ἀδικαιολόγητων πλεονεκτημάτων γιά ὁρισμένα Κράτη μέλη·

ὅτι, στήν συγκεκριμένη περίπτωση, οἱ ἐνισχύσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐπιδότηση κατά 1 000 λιρέτες ἀνά ἑκατόλιτρο, καί στά ἄρθρα 2, 7 καί 13 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 δέν ὁδηγοῦν στήν διαπίστωση ὑπάρξεως τέτοιου ἀντισταθμίσματος·

ὅτι πράγματι, ἡ κυβέρνηση τῆς Ἰταλίας δέν μπόρεσε νά προσάγει, οὔτε ἡ Ἐπιτροπή νά συνάγει καμιά δικαιολόγηση πού νά ἐπιτρέπει τό συμπέρασμα ὅτι οἱ ἐν λόγω ἐνισχύσεις πληροῦν τούς ὅρους πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν ἐφαρμογή μιᾶς ἀπό τίς παρεκκλίσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 92 παράγραφοι 2 καί 3 τῆς συνθήκης·

ὅτι πράγματι δέν πρόκειται γιά μέτρα πού προορίζονται νά εὐνοήσουν τήν οἰκονομική ἀνάπτυξη μιᾶς περιφέρειας κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 ὑπό α καί γ καθόσον δέν συνιστοῦν κατά κανένα τρόπο μέτρα κατάλληλα γιά νά εὐνοηθεῖ ἡ ἀνάπτυξη τῆς νήσου ἤ τῶν σχετικῶν προϊόντων, ἐπειδή πρόκειται γιά ἐνισχύσεις στή λειτουργία χωρίς κανένα διαρθρωτικό ἀποτέλεσμα· ὅτι ἡ κατάσταση τῆς Σικελίας καί τῶν διαφόρων σχετικῶν προϊόντων δέν θά μεταβληθεῖ κατά πάγιο τρόπο μετά τήν παύση τῶν παρεμβάσεων αὐτῶν·

ὅτι τά μέτρα αὐτά δέν συνιστοῦν σημαντικό σχέδιο κοινοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος, οὔτε μέτρα κατάλληλα γιά τήν ἄρση σοβαρῆς διαταραχῆς τῆς ἰταλικῆς οἰκονομίας· ὅτι, κατά συνέπεια, τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 ὑπό β τῆς συνθήκης δέν ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένω·

ὅτι, ἐξάλλου, τά μέτρα αὐτά συνιστοῦν ἐνισχύσεις στή λειτουργία γιά τούς ἐνδιαφερόμενους γεωργούς· ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἀντετάχθη πάντοτε σέ τέτοιες ἐνισχύσεις, καθόσον οἱ ἐνισχύσεις αὐτές δέν πληροῦν τούς ὅρους βάσει τῶν ὁποίων θά μποροῦσαν νά τύχουν τῆς παρεκκλίσεως τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 ὑπό γ τῆς συνθήκης ἐπειδή δέν εἶναι, λόγω τῆς ἰδιαίτερα χαμηλῆς ἀποδοτικότητάς τους, φύσεως τέτοιας ὥστε νά διευκολύνεται ἡ ἀνάπτυξη, ὅπως προβλέπεται στή διάταξη αὐτή·

ὅτι στό πλαίσιο τῆς καταστάσεως πού χαρακτηρίζει ἐπί τοῦ παρόντος τήν ἀμπελοοινική ἀγορά καί τήν ἀγορά ὀπωροκηπευτικῶν, μία ἐνίσχυση, ἀκόμη μικρῆς σημασίας, ἀλλοιώνει τούς ὅρους τῶν συναλλαγῶν μέ τρόπο ἀντίθετο πρός τό κοινό συμφέρον·

ὅτι, κατά συνέπεια, δέν ὑφίσταται κανένα στοιχεῖο πού νά ὁδηγήσει τήν Ἐπιτροπή στό νά ἀπαλλάξει τά σχετικά μέτρα ἀπό τό ἀσυμβίβαστο τῶν ἐνισχύσεων χορηγώντας στά μέτρα αὐτά τήν παρέκκλιση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 ὑπό γ τῆς συνθήκης·

ὅτι, βάσει τῶν προαναφερομένων, οἱ ἐνισχύσεις πού προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 1, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐπιδότηση κατά 1 000 λιρέτες ἀνά ἑκατόλιτρο σταφυλῶν, καί ἀπό τά ἄρθρα 2, 7 καί 13 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 (μέ ἐξαίρεση τίς πιστώσεις διαχειρίσεως) δέν πληροῦν τούς ὅρους πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν ἐφαρμογή μιᾶς ἀπό τίς παρεκκλίσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης·

ὅτι, ἐπιπλέον, ἀκόμη καί ἄν μποροῦσε νά ἀντιμετωπισθεῖ ἡ ἐφαρμογή παρεκκλίσεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης, ἡ ἐφαρμογή τέτοιας παρεκκλίσεως ἀποκλείεται λόγω τοῦ χαρακτήρα τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 ὡς παραβάσεως, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐπιδότηση κατά 1 000 λιρέτες ἀνά ἑκατόλιτρο, τοῦ ἄρθρου 13, τοῦ ἄρθρου 2 ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐνισχύσεις γιά τήν ἀπόσταξη τῶν οἴνων, γιά τήν μετατροπή τῶν ὑποπροϊόντων τῶν οἴνων, γιά τήν ἐμφιάλωση τῶν ἐπιτραπέζιων οἴνων καί τῶν οἴνων v.q.p.r.d., τοῦ ἄρθρου 7 στήν περίπτωση πού τό μέτρο αὐτό θά σωρεύετο μέ τίς ἐνισχύσεις πού προβλέπονται σέ κοινοτικό ἐπίπεδο, ἔναντι τῶν κοινῶν ὀργανώσεων ἀγορῶν στόν ἀμπελοοινικό τομέα καί τά ὀπωροκηπευτικά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Κρίνεται ὡς ἀσυμβίβαστη μέ τίς διατάξεις τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν ἀμπελοοινικό τομέα καί μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης ἡ ἐπιδότηση πού χορηγεῖται στά μέλη τῶν οἰνοποιητικῶν συνεταιρισμῶν κατά 1 000 λιρέτες ἀνά ἑκατόλιτρο σταφυλῶν πού παραδίδονται στό συνεταιρισμό καί ἡ ὁποία προβλέπεται στό ἄρθρο 1 τοῦ νόμου τῆς Περιφέρειας Σικελίας ἀριθ. 16/81 τῆς 2ας Μαρτίου 1981 καί πρέπει, κατά συνέπεια, ἡ μέν ἐπιδότηση νά παύσει χορηγούμενη, τό δέ ἄρθρο 1 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 νά τροποποιηθεῖ ἀνάλογα, ἔτσι ὥστε νά ἀπαλειφθεῖ ἡ χορήγηση ἐπιδοτήσεως.

Οἱ ἐνισχύσεις πού χορηγοῦνται στά consortiums δευτέρου καί τρίτου βαθμοῦ πού προβλέπονται στό ἄρθρο 2 τοῦ νόμου τῆς Περιφέρειας Σικελίας ἀριθ. 16/81 καί στό ἄρθρο 25 τοῦ νόμου τῆς Περιφέρειας Σικελίας ἀριθ. 36/76 πλήν τῶν πιστώσεων διαχειρίσεως, καθώς καί οἱ ἐνισχύσεις πού χορηγοῦνται γιά τή συγκέντρωση τῶν σταφυλῶν πού προβλέπονται στό ἄρθρο 13 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81, εἶναι ἐπίσης ἀσυμβίβαστες μέ τίς διατάξεις τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν ἀμπελοοινικό τομέα καί μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης καί πρέπει, κατά συνέπεια, οἱ μέν ἐνισχύσεις νά παύσουν χορηγούμενες (μέ ἐξαίρεση τίς πιστώσεις διαχειρίσεως ὑπέρ τῶν consortiums δευτέρου καί τρίτου βαθμοῦ) τά δέ ἄρθρα 2 καί 13 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 νά τροποποιηθοῦν ἀνάλογα, ἔτσι ὥστε νά ἀπαλείφεται ἡ χορήγηση ἐνισχύσεων.

Οἱ ἐνισχύσεις στίς ἑνώσεις παραγωγῶν καί τούς συνεταιρισμούς, πού προβλέπονται στό ἄρθρο 7 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 τῆς Περιφέρειας Σικελίας, εἶναι ἀσυμβίβαστες μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης καί πρέπει, κατά συνέπεια, οἱ μέν ἐνισχύσεις νά παύσουν χορηγούμενες τό δέ ἄρθρο 7 τοῦ νόμου ἀριθ. 16/81 νά τροποποιηθεῖ ἀνάλογα, ἔτσι ὥστε νά ἀπαλείφεται ἡ χορήγηση ἐνισχύσεων.

"Αρθρο 2

'Η 'Ιταλική Δημοκρατία λαμβάνει τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά νά ἐξασφαλίσει τήν τήρηση τῆς παρούσας ἀπόφασης ἐντός προθεσμίας ἑνός μηνός ἀπό τῆς κοινοποιήσεώς της καί πληροφορεῖ σχετικά τήν 'Επιτροπή ἀμέσως.

"Αρθρο 3

'Η παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στήν 'Ιταλική Δημοκρατία.

"Εγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 5 Μαΐου 1982.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Poul DALSAGER

Μέλος τῆς 'Επιτροπῆς